BIULETYN
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 20 marca 1956 r. Nr 4 (100) Poz. 24 — 30

TREŚĆ:

24.

ZARZĄDZENIE Nr 13
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 23 lutego 1956 r.

w sprawie zmiany branżowych planów kont.

Na podstawie § 4 zarządzenia Nr 10/56 Ministra Finansów z dnia 25 stycznia 1956 r. w sprawie zmiany niektórych ramowych planów kont oraz w celu wprowadzenia właściwego branżowego planu kont w przedsiębiorstwach geologicznych i wiertniczo-fundamentowych resortu budownictwa przemysłowego zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego prowadzące roboty geologiczne i wiertniczo-fundamentowe obowiązane są stosować od dnia 1 stycznia 1956 roku branżowy plan kont dla państwowych przedsiębiorstw geologicznych, stanowiący załącznik Nr 2 do niniejszego zarządzenia.

2. W zakresie branżowego planu kont, o którym mowa w ust. 1 obowiązują przepisy i wytyczne dla ewidencji księgowej oraz urządzeń analitycznych, stosowane w jednostkach budowlano-montażowych.

§ 2. Zatwierdzam nowy układ rozdziału II „Inwestycje i remonty kapitalne" dla wszystkich branżowych planów kont jednostek budownictwa przemysłowego, stanowiący załącznik Nr 1 do niniejszego zarządzenia, który należy stosować począwszy od dnia 1 stycznia 1956 r.

§ 3. Z dniem 1 stycznia 1956 r. przestaje obowiązywać dotychczasowy układ rozdziału II „Inwestycje i remonty kapitalne" branżowych planów kont:

1) dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, zakładów remontowo-produkcyjnych, biur projektów, jednostek nadzoru inwestycyjnego — wprowadzony okólnikiem Nr 5 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 27 stycznia 1953 roku (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 2(24), poz. 7).
2) dla zakładów betoniarskich i żelbetowych, wprowadzony zarządzeniem Nr 166 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 15 lipca 1952 roku (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 10(17), poz. 72),
3) dla jednostek handlowych, wprowadzony zarządzeniem Nr 70 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 marca 1952 roku,
4) dla oddziałów zaopatrzenia robotniczego, wprowadzony okólnikiem Nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, z dnia 13 lutego 1954 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 6(51), poz. 31),

uzupełniony wytycznymi w sprawie zmian w zakresie ewidencji analitycznej niektórych rozdziałów r.p.k. stanowiącymi załącznik Nr 1 do okólnika Nr 9 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 13 lutego 1954 r. (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 6(51), poz. 31).

w/z MINISTRA

Inż. St. Farjaszewski
Podsekretarz Stanu

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Nr 13 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 lutego 1956 r.

BRANŻOWE PLANY KONT

dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych, transportowych, zakładów remontowo-produkcyjnych, biur projektów, jednostek nadzoru inwestycyjnego, zakładów betoniarskich i żelbetowych, jednostek handlowych, przedsiębiorstw geologicznych, oraz oddziałów zaopatrzenia robotniczego.

Symbol konta syntetycznego	Nazwa konta syntetycznego Nazwa konta analitycznego	Symbol urządzenia analitycznego	Rodzaj urządzenia analitycznego	Uwagi
1	2	3	4	5
	ROZDZIAŁ II **Inwestycje i remonty kapitalne**			
0 11	**Inwestycje rozpoczęte**		Kartoteka analityczna na kontach wielorubrykowych (wzór Kir-11 CWD)	Przekrój klasyfikacyjny na: I inwest. limit. II inw. pozalimit. a w ramach grup I i II na: 1) tytuły inwest. limitowych 2) plany rzecz. - finans. inw. pozalimitowych uzyskuje się w analityce przez odpowiednie zgrupowanie (ustawienie) kont w kartotece analitycznej z tym, że dla grupy składników w obrębie tytułu wskazane jest zakładać kartę zbiorczą tytułu na której wprowadza się po zakończeniu m-ca sumę obrotów z poszczególnych składników w rozbiciu rodzajowym.
	Tytuł inwestycji limitowych (Plan rzecz. finans. inwestycji pozalimitowych)	011/1	Odrębne konta analityczne dla każdego składnika tytułu inwestycyjnego inwestycji limitowych oraz każdej pozycji planów rzeczowo-finansowych inwestycji pozalimitowych z tabelarycznym podziałem według pozycji wymienionych w rubryce 2	
	Składnik tytułu inwestycji limitowych (pozycja planu rzecz. fin. inwestycji pozalimitowych)	011/1/1	Dla maszyn i urządzeń wydanych do montażu (z konta 012/4) — pozaksięgowa ewidencja ilościowa.	
	dalszy podział analityczny rodzajowy na karcie wielorubrykowej:			
	roboty budowlane	011/1/1/1		
	roboty montażowe	011/1/1/2		
	maszyny urządzenia, narzędzia i inwentarz	011/1/1/3		
	— zwiększające wartość środków trwałych	011/1/1/3a		
	— zwiększające wartość środków obrotowych	011/1/1/3b		
	inne	011/1/1/4		
	— zwiększające wartość środków trwałych	011/1/1/4a		
	— zwiększające wartość środków obrotowych	011/1/1/4b		
	Składnik tytułu inwestycji limitowych (pozycja planu rzeczowo-finans. inwestycji pozalimit.).	011/1/2		
	(itd. jak 011/1/1)			
	Straty inwestycyjne	011/1/x		
	Inwestycje bez efektu gospodarczego	011/1/y		
	Przeniesienie nakładów bezpośrednich	011/1/z		
	Przeniesienie nakładów wspólnych	011/1/ż		
	(symbole x, y, z, ż oznaczają kolejne numery po numerze ostatniego składnika tytułu inwestycji limitowych lub pozycji planu rzecz.-fin. inwestycji pozalimitowych).			

1	2	3	4	5
	Tytuł inwestycji limitowych (Plan rzeczowo-finansowy inwestycji pozalimitowych) itd. jak 011/1	011/2		
012	**Materiały na inwestycje**		Rejestr zakupu jak do konta 121 (wzór Bp/7/15)	
	Rozliczenie zakupu	012/1	Dla środków ujętych na kontach analitycznych 012/3 i 012/4 kartoteka analityczna ilościowo-wartościowa w układzie opartym o indeks materiałowy.	
	Koszty zakupu i odchylenia od wyceny wewnętrznej	012/2		
	Materiały na składzie	012/3		
	Maszyny i urządzenia do montażu na składzie	012/4		
013	**Zaliczki na inwestycje**	013/A1 013/A2 itd.	Kartoteka analityczna według poszczególnych wykonawców inwestycji w układzie alfabetyczno numerowym, przebitkowa na kartach wzór CWD Fin. 18, dziennik Fin. 15	
014	**Inwestycje zakończone**		Kartoteka analityczna na kontach wielorubrykowych (wzór Kir-11 CWD)	Przekrój klasyfikacyjny na: I inwest. limitowe II inwest. pozalimit. uzyskuje się w analityce przez odpowiednie zgrupowanie (ustawienie) kont w kartotece analitycznej.
	Tytuł inwestycji limitowych (Plan rzeczowo-finansowy inwestycji pozalimitowych)	014/1	Odrębne konta analityczne dla każdego tytułu inwestycji limitowych oraz każdego planu rzeczowo-finansowego inwestycji pozalimitowych.	
	inwestycje zwiększające wartość środków trwałych	014/1/1		
	inwestycje zwiększające wartość środków obrotowych	014/1/2		
	inwestycje celowe, nie powodujące zwiększenia wartości środków trwałych i obrotowych	014/1/3		
	inwestycje bez efektu gospodarczego	014/1/4		
	straty inwestycyjne	014/1/5		
	inwestycje ostatecznie wstrzymane	014/1/6		
	(powyższy podział analityczny na karcie tytułu wielorubrykowej)			
	Tytuł inwestycji limitowych (Plan rzeczowo-finansowy inwestycji pozalimitowych) itd. jak 014/1	014/2		
015	**Remonty kapitalne**		Kartoteka analityczna na drukach ujednoliconych CWD Kir 5, 6, dziennik Kir 7. Odrębne konta analityczne dla każdego remontu.	
017	**Finansowanie inwestycji**		Kartoteka analityczna na kontach wielorubrykowych (wzór Kir-11 CWD)	Kontrola aktualnego stanu limitów środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji limitowych według poszczególnych tytułów inwestycyjnych oraz stan rezerwy zbiorczego zestawienia — z ewidencji pozaksięgowej.
	Tytuł inwestycji limitowych (Plan rzecz.-fin. inwestycji pozalimitowych)	017/1	Odrębne konta analityczne dla każdego tytułu inwestycji limitowych oraz każdego planu rzecz.-fin. inwestycji pozalimitowych z podziałem tabelarycznym według pozycji wymienionych w rubryce 2.	
	finansowanie przez bank	017/1/1		
	zyski inwestycyjne	017/1/2		
	finansowanie z innych źródeł	017/1/3		

1	2	3	4	5
	Tytuł inwestycji limitowych (Plan rzecz.-fin. inwestycji pozalimitowych)	017/2		
	itd. jak 017/1			
020	**Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne**			Odrębne konta syntetyczne dla rachunku bankowego środków na inwestycje i środków na remonty kapitalne.
	Rachunek bankowy środków na inwestycje	020/1		
	Rachunek bankowy środków na remonty kapitalne	020/2		
024	**Fundusze na inwestycje i remonty kapitalne**			
	Fundusze na inwestycje	024/1		
	Fundusze na remonty kapitalne	024/2		jak do konta 020
026	**Kredyty na inwestycje i remonty kapitalne**		Do konta 026/1 — konta analityczne bezprzebitkowe dla poszczególnych rodzajów kredytów na inwestycje określonych przepisami specjalnymi.	jak do konta 020
	Kredyty na inwestycje	026/1		
	Kredyty na remonty kapitalne	026/2		
028	**Rozrachunki z tytułu inwestycji i remontów kapitalnych**		Kartoteka analityczna prowadzona przebitkowo na kartach wzór CWD Fin 18, dziennik Fin 15.	Odrębne konta syntetyczne dla rozrachunków z tytułu inwestycji i rozrachunków z tytułu remontów kapitalnych.
	Rozrachunki z tytułu inwestycji	028/1	Zobowiązania pozainkasowe, inne należności i zobowiązania oraz roszczenia sporne — dla każdego kontrahenta w układzie alfabetyczno-numerowym.	
	zobowiązania inkasowe	028/1/1		
	zobowiązania pozainkasowe	028/1/2/A1 A2 itd.		
	zobowiązania z tytułu faktur ostatecznie nieprzyjętych lub zwróconych przez bank	028/1/3	Kartoteka analityczna dla całości rozrachunków w tym również dla rozrachunków objętych rejestrem do konta 012.	
	zobowiązania z tytułu dostaw i robót niefakturowych	028/1/4		
	inne należności i zobowiązania	028/1/5/A1 A2 itd.		
	roszczenia sporne	028/1/6/A1 A2 itd.		
	Rozrachunki z tytułu remontów kapitalnych	028/2		
	(podział analityczny jak przy 028/1)			

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Nr 13 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 23 lutego 1956 r.

BRANŻOWY PLAN KONT
DLA PRZEDSIĘBIORSTW GEOLOGICZNYCH

Rozdział I — Środki trwałe

001 — 1 Środki trwałe

001 — 1 Środki trwałe zakładowe

001 — 10 Uzbrojenie placów, gruntów i terenów
001 — 11 Budynki i zabudowania
001 — 12 Maszyny
001 — 13 Urządzenia techniczne
001 — 14 Środki transportowe
001 — 15 Przyrządy
001 — 16 Ruchomości
001 — 17 Inwentarz żywy (pociągowy)

001 — 2 Środki trwałe pozazakładowe

001 — 20 Uzbrojenia placów, gruntów i terenów
001 — 21 Budynki i zabudowania
001 — 22 Maszyny
001 — 23 Urządzenia techniczne
001 — 24 Środki transportowe
001 — 25 Przyrządy
001 — 26 Ruchomości
001 — 27 Inwentarz żywy
001 — 28 Środki trwałe placówek socjalnych

002 Inwestycje w dzierżawionych obiektach
003 Umorzenie środków trwałych
004 Likwidacja środków trwałych

Rozdział II — Inwestycje i remonty kapitalne

011 Inwestycje rozpoczęte
012 Materiały na inwestycje
014 Inwestycje zakończone
015 Remonty kapitalne
017 Finansowanie inwestycji
020 Rachunki bankowe na inwestycje i remonty kapitalne
024 Fundusze na inwestycje i remonty kapitalne
026 Kredyty na inwestycje i remonty kapitalne
028 Rozrachunki w zakresie inwestycji i remontów kapitalnych

Rozdział III — Fundusze własne

031 Fundusz statutowy
032 Finansowanie środków obrotowych

032 — 1 Finansowanie niedoboru środków obrotowych na dzień 1 stycznia
032 — 2 Finansowanie wzrostu środków obrotowych

033 Dotacje na pokrycie planowanych strat
035 Odprowadzenie nadwyżek środków obrotowych

035 — 1 Odprowadzenie środków obrotowych na dzień 1 stycznia
035 — 2 Odprowadzenie innych nadwyżek środków obrotowych

036 Przelewy części zysku przeznaczonej dla budżetu
037 Przelewy części zysku na inwestycje

Rozdział IV — Środki pieniężne

041 Kasa
043 Rachunek rozliczeniowy
044 Akredytywy
045 Inne rachunki bankowe
046 Środki pieniężne w drodze
047 Czeki limitowane

Rozdział V — Kredyty bankowe

052 Kredyty ponadnormatywne
053 Kredyty inkasowe
054 Kredyty inne
057 Kredyty przeterminowane

Rozdział VI — Rozrachunki

061 Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury w inkasie bankowym
062 Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury pozainkasowe
063 Zleceniodawcy i odbiorcy za faktury niezapłacone w terminie
065 Podwykonawcy za faktury inkasowe
066 Podwykonawcy za faktury pozainkasowe
067 Podwykonawcy za faktury niezapłacone w terminie
070 Dostawcy za faktury inkasowe
071 Dostawcy za faktury pozainkasowe
072 Dostawcy za faktury niezapłacone w terminie
073 Dostawy niefakturowane
075 Pracownicy za płace

075 — 1 Pracownicy fizyczni i umysłowi za płace
075 — 2 Zaliczki pracowników fizycznych

076 Pracownicy za płace nie podjęte
077 Pracownicy za sumy do rozliczenia
078 Inne należności i zobowiązania

078 — 1 Rozliczenia z dostawcami
078 — 2 Rozliczenia ze zleceniodawcami
078 — 3 Rozliczenia z podwykonawcami
078 — 4 Rozliczenia z pracownikami
078 — 5 Inne należności i zobowiązania

079 Roszczenia sporne
080 Roszczenia z tytułu mank, ubytków i strat
081 Manka, ubytki i straty niezawinione

Rozdział VII — Rozrachunki publiczno-prawne

085 Rozrachunki z tytułu podatków, danin i opłat
086 Rozrachunki z tytułu ubezpieczeń społecznych
088 Rozrachunki z innych tytułów publiczno-prawnych

Rozdział VIII — Rozrachunki wewnętrzno-branżowe

091 Rozrachunki z tytułu środków wydzielonych
092 Rozrachunki bieżące
093 Rozrachunki z samodzielnymi oddziałami przedsiębiorstwa
095 Scentralizowane rozrachunki z budżetem

095 — 1 Wpłaty nadwyżek środków obrotowych na dzień 1 stycznia
095 — 2 Wpłaty innych nadwyżek środków obrotowych
095 — 3 Wpłaty z zysku
095 — 4 Wypłaty na pokrycie niedoboru środków obrotowych

095 — 5 Wypłaty na pokrycie wzrostu środków obrotowych
095 — 6 Wypłaty na pokrycie strat

Rozdział IX — Fundusze specjalnego przeznaczenia

101 Rozliczenie amortyzacji
106 Inne fundusze

Rozdział X — Rozliczenia międzyokresowe

111/112 Nakłady przyszłych okresów — Rezerwa na wydatki przyszłych okresów

111/112 — 1 Urlopy
111/112 — 2 Deputaty
111/112 — 3 Umundurowanie
111/112 — 4 Remonty kapitalne w obcych obiektach
111/112 — 5 Remonty bieżące
111/112 — 6 Nakłady finansowe
111/112 — 7 Ubezpieczenia rzeczowe
111/112 — 8 Czynsze
111/112 — 9 Inne

113 Dochody przyszłych okresów

113/1 Rozliczenie kar
113/2 Rozliczenie nadwyżek materiałowych

114 Tymczasowe budynki i urządzenia budowy

Rozdział XI — Materiały

121 Rozliczenie faktur i materiałów

121/1 Rozliczenie faktur i materiałów
121/2 Koszty zakupu
121/3 Różnice z wyceny
121/4 Rozliczenie przychodu materiałów wytworzonych

125 Materiały pomocnicze
126 Paliwo
127 Części zapasowe maszyn i urządzeń
128 Przedmioty nietrwałe

128/1 Przedmioty nietrwałe na składzie
128/2 Przedmioty nietrwałe w użytkowaniu

129 Zużycie przedmiotów nietrwałych
131 Materiały w przerobie
132 Opakowania
135 Odpadki
137 Zapasy nieprodukcyjne
138 Inwentarz żywy

Rozdział XII — Płace

141 Płace podstawowe i dodatkowe

141/1 Płace pracowników fizycznych
141/2 Płace pracowników umysłowych
141/3 Bezosobowy fundusz płac
141/3/1 Wozacy
141/3/2 Prace zlecone
141/3/3 Inne

Rozdział XIII — Produkcja i gospodarka uboczna

154 Eksploatacja maszyn i mechanizmów

154 — 1 Paliwo i materiały pomocnicze
154 — 2 Energia
154 — 3 Amortyzacja sprzętu wiertniczego
154 — 4 Zużycie sprzętu i narzędzi wiertniczych
154 — 5 Remonty i konserwacja

155 Prace projektowe, geologiczno-poszukiwawcze i naukowo-badawcze

155 — 1 Dokumentacja projektowo-kosztorysowa

155 — 1 — 1 Robocizna bezpośrednia
155 — 1 — 2 Koszty ogólne

155 — 2 Roboty górniczo-wiertnicze

155 — 2 — 1 Materiały bezpośrednie
155 — 2 — 2 Robocizna bezpośrednia
155 — 2 — 3 Sprzęt
155 — 2 — 4 Transport
155 — 2 — 5 Koszty ogólne

155 — 3 Dokumentacja geologiczna

155 — 3 — 1 Materiały bezpośrednie
155 — 3 — 2 Robocizna bezpośrednia
155 — 3 — 3 Koszty ogólne

156 Różne roboty do rozliczenia

156 — 1 Wznoszenie i rozbiórka tymczasowych budynków i urządzeń

156 — 1 — 1 Materiały bezpośrednie
156 — 1 — 2 Robocizna bezpośrednia
156 — 1 — 3 Inne koszty bezpośrednie

156 — 2 Roboty poprawkowe

156 — 2 — 1 Materiały bezpośrednie
156 — 2 — 2 Robocizna bezpośrednia
156 — 2 — 3 Inne koszty bezpośrednie

157 Produkcja pomocnicza

157 — 1 Transport

157 — 1 — 1 Materiały pędne i smary
157 — 1 — 2 Ogumienie i wulkanizacja
157 — 1 — 3 Płace i narzuty na płace obsługi
157 — 1 — 4 Amortyzacja taboru
157 — 1 — 5 Remonty bieżące taboru
157 — 1 — 6 Garażowanie i konserwacja
157 — 1 — 7 Inne koszty
157 — 1 — 8 Narzut kosztów ogólnych

przy stosowaniu kalkulacji podziałowej:

157 — Nr — 1 Materiały
157 — Nr — 2 Płace i narzuty na płace
157 — Nr — 3 Usługi obce
157 — Nr — 4 Paliwo i energia
koszty ogólne
157 — Nr — 5 Płace i narzuty na płace
157 — Nr — 6 Zużycie i utrzymanie środków trwałych i przedmiotów nietrwałych
157 — Nr — 7 Koszty biurowe, przejazdy, delegacje
157 — Nr — 8 Pozostałe koszty ogólne
157 — Nr — 9 Narzut kosztów ogólnych
157 — Nr —10 Braki

przy stosowaniu kalkulacji doliczeniowej:

157 — Nr — 1 Materiały bezpośrednie
157 — Nr — 2 Robocizna bezpośrednia
157 — Nr — 3 Inne koszty bezpośrednię
157 — Nr — 4 Koszty ogólne

157 — Nr — 4 — 1 Płace i narzuty na płace
157 — Nr — 4 — 2 Zużycie i utrzymanie środków trwałych i przedmiotów nietrwałych
157 — Nr — 4 — 3 Koszty biurowe, przejazdy, delegacje
157 — Nr — 4 — 4 Pozostałe koszty ogólne
157 — Nr — 4 — 5 Narzut kosztów ogólnych (z rozliczenia kont 161 i 162)

157 — Nr — 5 Braki

158 Bezpieczeństwo i higiena pracy

158 — 1 Urządzenia zabezpieczające
158 — 2 Odzież i obuwie specjalne
158 — 3 Sprzęt ochrony osobistej
158 — 4 Urządzenia dla higieny pomieszczeń
158 — 5 Urządzenia dla higieny procesów technologicznych
158 — 6 Urządzenia higieniczno-sanitarne
157 — 7 Inne

161 Koszty administracyjno-gospodarcze

161 — 1 Płace podstawowe i uzupełniające oraz narzuty na płace pracowników gospodarczo-administracyjnych i inżynieryjno-technicznych
161 — 3 Koszty delegacji i przejazdów
161 — 4 Transport osobowy własnymi środkami
161 — 5 Amortyzacja i utrzymanie budynków i lokali administracyjnych
161 — 6 Szkolenie kadr
161 — 7 Koszty biurowe
161 — 8 Koszty zaopatrzenia i składowania
161 — 9 Inne koszty administracyjno-gospodarcze
161 —10 Narzut na utrzymanie jednostki nadrzędnej

162 Inne koszty ogólne

162 — 1 Płace uzupełniające dopłaty dla brygadzistów oraz narzuty na płace
162 — 3 Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy
162 — 4 Koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych
162 — 5 Koszty ochrony i dozoru budowy
162 — 6 Zużycie tymczasowych budynków i urządzeń budowy
162 — 7 Zużycie drobnego sprzętu
162 — 8 Racjonalizacja, wynalazczość i normalizacja
162 — 9 Pozostałe inne koszty ogólne

163 Braki
164 Przestoje
167 Gospodarka uboczna

167 — 1 Koszty gospodarki mieszkaniowej

A. Koszty administracji i eksploatacji

167 — 1 — 1 Płace z narzutami personelu gospodarki mieszkaniowej
167 — 1 — 2 Materiały na cele administracyjne i gospodarcze
167 — 1 — 3 Amortyzacja budynków i innych środków trwałych
167 — 1 — 4 Remonty bieżące i konserwacja budynków i innych środków trwałych
167 — 1 — 5 Opłaty i podatki
167 — 1 — 6 Pozostałe wydatki

B. Koszty świadczeń zwrotnych (oświetlenie, ogrzewanie, woda, pościel itd.)

167 — 1 — 7 Materiały
167 — 1 — 8 Pozostałe

D. Dochody

167 — 1 — 9 Dochody eksploatacyjne (czynsze)
167 — 1 —10 Wpłaty specjalne (zwroty za świadczenia)

167 — 2 Hotele robotnicze

A. Koszty administracji i eksploatacji

167 — 2 — 1 Płace wraz z narzutami personelu hoteli robotniczych
167 — 2 — 2 Materiały na cele administracyjne i gospodarcze
167 — 2 — 3 Amortyzacja budynków i innych środków trwałych
167 — 2 — 4 Remonty bieżące i konserwacja środków trwałych
167 — 2 — 5 Opłaty i podatki
167 — 2 — 6 Pozostałe wydatki

B. Dochody eksploatacyjne

167 — 2 — 7 Wpłaty robotników

167 — 3 Stołówki przyzakładowe

A. Artykuły spożywcze

167 — 3 — 1 Artykuły spożywcze zużyte na cele produkcyjne

B. Koszty przerobu

167 — 3 — 2 Płace wraz z narzutami
167 — 3 — 3 Przewóz artykułów spożywczych
167 — 3 — 4 Ubytki, manka i straty na materiałach, artykułach spożywczych i wyrobach
167 — 3 — 5 Paliwo i energia na cele produkcyjne
167 — 3 — 6 Zużycie naczyń kuchennych, odzieży i zastawy stołowej
167 — 3 — 7 Utrzymanie ruchomości i nieruchomości
167 — 3 — 8 Pozostałe koszty

C. Dochody

167 — 3 — 9 Dochody z utargu stołówek

Rozdział XIV — Towary wysłane i usługi wykonane

179 Towary wysłane i usługi wykonane

179 — 1 Faktury za roboty wykonane przez przedsiębiorstwa państwowe — niefakturowane
179 — 2 Faktury za roboty wykonane przez inne przedsiębiorstwa — niefakturowane
179 — 3 Towary wysłane
179 — 4 Usługi wykonane
179 — 5 Faktury za roboty wykonane siłami własnymi — nie przesłane do inkasa
179 — 6 Faktury za roboty wykonane siłami obcymi — nie przesłane do inkasa

Rozdział XV — Podatek obrotowy i koszty związane ze sprzedażą

181 Podatek obrotowy i od operacji nietowarowych
183 Koszty sprzedaży

Rozdział XVI — Sprzedaż

191 Sprzedaż robót

191 — 1 Sprzedaż robót wykonanych własnymi siłami

191 — 1 — 1 Roboty wiertnicze
191 — 1 — 2 Roboty górnicze
191 — 1 — 3 Prace dokumentacyjne
191 — 1 — 4 Prace laboratoryjne

191 — 2 Sprzedaż robót wykonanych obcymi siłami (dalszy podział analityczny jak do konta 191 — 1)
191 — 3 Zmniejszenie i zwiększenie faktur końcowych za roboty wykonane siłami własnymi w latach ubiegłych (dalszy podział analityczny jak do konta 191 — 1)
191 — 4 Zmniejszenie i zwiększenie faktur końcowych za roboty wykonane siłami obcymi w latach ubiegłych (dalszy podział analityczny jak do konta 191 — 1)

195 Sprzedaż usług

195 — 1 Sprzedaż usług sprzętowych

195 — 1 — 1 Sprzedaż wewnętrzna

195 — 2 Sprzedaż usług transportowych

195 — 2 — 1 Sprzedaż wewnętrzna
195 — 2 — 2 Sprzedaż zewnętrzna

195 — 3 Sprzedaż innych usług

195 — 3 — 1 Sprzedaż wewnętrzna
195 — 3 — 2 Sprzedaż zewnętrzna

196 Sprzedaż wyrobów i materiałów

196 — 1 Sprzedaż wyrobów produkcji pomocniczej
196 — 2 Sprzedaż materiałów

Rozdział XVII — Straty i zyski

201 Straty i zyski

25.

OKÓLNIK Nr 9
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT GŁÓWNEGO MECHANIKA

CENTRALNY ZARZĄD ZAOPATRZENIA MATERIAŁOWO-TECHNICZNEGO

Znak: ZA-GM-O-3

z dnia 23 lutego 1956 r.

w sprawie społecznych komisji nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym.

W związku z przejęciem przez Związek Zawodowy Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych spraw związanych z organizacją i działaniem społecznej ochrony materiałów i sprzętu w produkcji budowlanej oraz wydaniem przez Związek w porozumieniu z Ministrami Budownictwa Przemysłowego i Budownictwa Miast i Osiedli wytycznych w sprawie powołania i zakresu działania komisji społecznych nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym, uchyla się z dniem 1 marca 1956 r.:

1) okólnik nr 12 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 marca 1954 r. w sprawie społecznych komisji nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym (Biuletyn M.B.Przem. nr 7(52), poz. 41),
2) okólnik nr 47 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 sierpnia 1954 r. uzupełniający okólnik nr 12 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 marca 1954 r. w sprawie społecznych komisji nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym (Biuletyn M.B.Przem. nr 17(62), poz. 106).

PODSEKRETARZ STANU **Inż. K. Jaworski**

Załącznik do okólnika Nr 9
z dnia 23 lutego 1956 r.

WYTYCZNE

Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w sprawie powołania i zakresu działania komisji społecznych nadzoru nad gospodarką materiałami i sprzętem budowlanym.

W celu wzmożenia walki z marnotrawstwem materiałów oraz niewłaściwą obsługą i eksploatacją sprzętu budowlanego, Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, w porozumieniu z Ministerstwem Budownictwa Przemysłowego i Ministerstwem Budownictwa Miast i Osiedli, zleca podległym organom związkowym realizację następujących wytycznych:

1. Na terenie objętym działalnością poszczególnych rad zakładowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (na budowach, w zakładach produkcji pomocniczej oraz w jednostkach usługowych) należy powołać z dniem 1 marca 1956 r. społeczne komisje nadzoru nad właściwą gospodarką materiałami oraz obsługą i eksploatacją sprzętu budowlanego, zwane w dalszej treści Komisjami.

2. Komisje powołuje rada zakładowa przedsiębiorstwa (budowy, zakładu produkcji pomocniczej lub jednostki usługowej itp.), w porozumieniu z kierownikiem miejsca pracy oraz miejscową organizacją partyjną.

3. W skład Komisji wchodzą:

a) przedstawiciel rady zakładowej,

b) przedstawiciel P.O.P.,

c) pracownicy wyznaczeni przez radę zakładową i posiadający odpowiednie przygotowanie fachowe.

4. Skład Komisji może być zmieniony w trybie przewidzianym w ust. 2:

a) po ukończeniu rocznej działalności,

b) w innych uzasadnionych przypadkach.

5. Komisja działa kolegialnie lub przez poszczególnych członków.

6. Do zadań Komisji należy systematyczne zwalczanie marnotrawstwa materiałów oraz uchybień przy obsłudze i eksploatacji sprzętu budowlanego, na terenie objętym działalnością rady zakładowej.

7. W tym celu Komisje powinny:

a) przeprowadzać akcję uświadamiającą wśród załóg budowlanych, zmierzającą do wyrobienia wśród nich poszanowania dobra społecznego,

b) zwracać uwagę zainteresowanym pracownikom na nieodpowiednie obchodzenie się z materiałami, narzędziami i sprzętem budowlanym,

c) popularyzować wśród pracowników osiągnięcia na polu prawidłowej gospodarki materiałami oraz należytej obsługi sprzętu, uzyskane na innych stanowiskach roboczych,
d) zawiadamiać kierownika zakładu pracy, radę zakładową oraz P.O.P. o ujawnionym marnotrawstwie lub niewłaściwym obchodzeniu się ze sprzętem; w przypadkach szczególnie rażącego marnotrawstwa, niedbalstwa lub stwierdzenia złej woli komisja powinna postawić również wnioski o wyciągnięcie konsekwencji służbowych, materialnych lub karnych,
e) informować pracowników na naradach roboczych o zauważonych błędach i stwierdzonych przejawach marnotrawstwa i niedbalstwa,
f) śledzić czy wnioski i przyjęte zalecenia Komisji są przestrzegane.

8. Przy wykonywaniu swoich zadań Komisje powinny zwracać w szczególności uwagę na:
a) sposób obchodzenia się z materiałami w czasie przewozów i prac ładunkowych, a przede wszystkim z takimi materiałami jak: wyroby ceramiczne, kamionka, szkło, cement, drewno, przyrządy precyzyjne, aparatura i inne urządzenia,
b) sposób składowania materiałów w magazynach zamkniętych, w wiatach, na składowiskach otwartych oraz bezpośrednio na obiektach i poszczególnych stanowiskach roboczych,
e) przypadki samowolnego (nieudokumentowanego) pobierania materiałów do produkcji,
d) niezwłoczne ujawnianie w magazynach i na obiektach materiałów zbędnych do produkcji lub niezużywanych od dłuższego czasu,
e) prawidłowe stosowanie w produkcji norm zużycia materiałów oraz obowiązek analizowania przypadków powstawania nadmiernej ilości odpadów i braków materiałowych (spowodowanych np. zużywaniem drewna nowego zamiast odzyskowego lub krawędziaków na stemple, nadmiernym dozowaniem cementu itp.),
f) stan techniczny i konserwację sprzętu budowlanego oraz warunki, w jakich odbywa się jego eksploatacja.

9. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest zapoznać się ze stwierdzeniami i wnioskami Komisji, ustosunkować się niezwłocznie do nich oraz wydać odpowiednie polecenie. O ile zostało stwierdzone marnotrawstwo materiałów lub niewłaściwa eksploatacja i obsługa sprzętu, kierownik powinien ustalić jednocześnie winnych i wyciągnąć odpowiednie konsekwencje.

10. W przypadku, gdy kierownik zakładu nie załatwi sprawy przedstawionej przez Komisję lub nie uwzględni słusznych wniosków, Komisja powinna odnieść się, w porozumieniu z radą zakładową i P.O.P., bezpośrednio do dyrektora przedsiębiorstwa.

11. Zarządy okręgowe Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są dopilnować, aby na ich terenie działania zostały powołane przez rady zakładowe Komisje oraz analizować ich działalność.

12. Dyrektor przedsiębiorstwa obowiązany jest:
a) zapewnić stałą współpracę odpowiednich komórek przedsiębiorstwa z Komisjami,
b) powodować aby wnioski Komisji były bezzwłocznie rozpatrywane i załatwiane.

13. 1) Dotychczas działające Komisje społeczne do walki z marnotrawstwem materiałów na budowach, powołane w drodze zarządzeń Ministrów: Budownictwa Miast i Osiedli oraz Budownictwa Przemysłowego, zostają z dniem wejścia w życie niniejszych wytycznych podporządkowane właściwym organom związkowym.

2) Rady Zakładowe przeanalizują dotychczasową działalność Komisji, o których mowa w pkt. 1 i zdecydują czy zachodzi potrzeba zmiany składu osobowego tych Komisji.

Warszawa, dnia 6 lutego 1956 r.

Przewodniczący
Zarządu Głównego Związku Zawodowego
Pracowników Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych
w/z Z. Garnkowski

W porozumieniu:

za Ministra Budownictwa Przemysłowego
Inż. St. Farjaszewski

za Ministra Budownictwa Miast i Osiedli
J. Kraszewski

26.

PISMO OKÓLNE Nr 24
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
GABINET MINISTRA

z dnia 17 lutego 1956 r.

w sprawie terminu przyjęć w sprawach skarg i zażaleń, przez dyrektorów centralnych zarządów i jednostek podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego.

Dniem przyjęć petentów w sprawach skarg i zażaleń przez dyrektorów centralnych zarządów i jednostek podległych bezpośrednio Ministrowi Budownictwa Przemysłowego jest poniedziałek, przy czym godziny przyjęć ustala się, jak następuje:

	w godz.
1) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Południe	16,15—17,15
2) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Północ	16,15—17,15
3) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Zachód	16,15—17,15
4) Centralny Zarząd Budownictwa Przemysłowego Śląsk	16,15—17,15
5) Centralny Zarząd Budownictwa Lądowo-Inżynieryjnego	16,15—17,15
6) Centralny Zarząd Budownictwa Wodno-Inżynieryjnego	16,15—17,15
7) Centralny Zarząd Montażu Urządzeń Elektrycznych	16,15—17,15
8) Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych	16,15—17,15
9) Centralny Zarząd Instalacji Przemysłowych	16,15—17,15
10) Centralny Zarząd Remontu Maszyn Budowlanych	16,15—17,15
11) Centralny Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo-Technicznego	16,15—17,15
12) Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej	16,15—17,15
13) Centralny Zarząd Transportu	16,15—17,15
14) Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego	16,15—17,15
15) Centralny Zarząd Biur Projektów	16,15—17,15
16) Centralny Zarząd Budowy Elektrowni	16,15—17,15
17) Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa	15,45—16,45
18) Instytut Techniki Budowlanej	15,45—16,45
19) Biuro Pomocy Technicznej	16,15—17,15

20) Zarząd Zaopatrzenia Robotniczego 16,15—17,15
21) Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych 15,15—16,15
22) Zjednoczenie Budowy Pieców Przemysłowych 15,15—16,15
23) Centralny Ośrodek Normowania Technicznego 15,15—16,15
24) Biuro Budowy Dzielnicy Przemysłowej Służewiec 15,15—16,15

Dyrektor Gabinetu Ministra przyjmuje w godz. 16,15—17,15

Jeśli poniedziałek jest dniem wolnym od pracy, przyjęcia przesuwa się na następny dzień powszedni.

W razie wcześniejszego rozpoczynania pracy w okresie letnim, podane powyżej godziny przyjęć automatycznie ulegają odpowiedniemu przesunięciu.

Niniejsze pismo okólne wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą pismo okólne nr 16 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego — Gabinet Ministra, z dnia 5 października 1953 r. (Biuletyn Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego nr 19, poz. 132).

V-DYREKTOR GABINETU MINISTRA **R. Pfeiffer**

27.

PISMO OKÓLNE Nr 21/KS MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

Znak: KS-I/D-1g

z dnia 18 lutego 1956 r.

w sprawie księgowego ujęcia i rozliczania wynagrodzeń w naturze (deputatów branżowych) oraz uzgadniania z właściwym bankiem finansującym sald rachunków bankowych, kredytów bankowych oraz należności i zobowiązań inkasowych.

Centralna Księgowość podaje niżej do wiadomości treść okólników Zarządu Księgowości Ministerstwa Finansów Nr Nr KS 3/55 z dnia 28 grudnia 1955 r. w sprawie księgowego ujęcia i rozliczania wynagrodzeń wydawanych w naturze oraz KS 36/55 z dnia 8 grudnia 1955 roku w sprawie uzgadniania z właściwym bankiem finansującym sald rachunków bankowych, kredytów bankowych oraz należności i zobowiązań inkasowych.

Przepisy ustalone okólnikiem Nr 3/55 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1956 roku, przy czym równocześnie z tym dniem przestają obowiązywać dotychczasowe zasady dla ewidencji wynagrodzeń wydawanych w naturze podane w piśmie okólnym Nr 40 Departamentu Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 czerwca 1953 roku (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 11(33), poz. 63).

DYREKTOR **S. Wojciechowski**

Odpis

OKÓLNIK Nr KS 3/55

z dnia 28 grudnia 1955 r.

w sprawie księgowego ujęcia i rozliczania wynagrodzeń wydawanych w naturze (deputatów branżowych) w przedsiębiorstwach działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

Ministerstwo Finansów (Zarząd Księgowości) podaje do wiadomości uzgodnione z Głównym Urzędem Statystycznym oraz Narodowym Bankiem Polskim, jednolite zasady księgowego ujęcia, rozliczania i wykazywania w sprawozdawczości wynagrodzeń wydanych w naturze:

1. Wydanie wynagrodzenia w naturze lub wypłatę ekwiwalentu pieniężnego zamiast deputatu księguje się w momencie wydania w ciężar konta 071, „Pracownicy za płace" i na dobro właściwego konta rozdziału XI „Materiały" (za wypłatę ekwiwalentu uznaje się konto 041 „Kasa") niezależnie od tego czy wydanie wynagrodzenia w naturze następuje z góry czy z dołu.

2. Wartość wynagrodzeń wydawanych w naturze (wypłaconego ekwiwalentu pieniężnego) zaksięgowanych w ciężar konta 071 „Pracownicy za płacę" i nie podlegających rozliczeniu w czasie, przenosi się z tego konta w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" w całości.

Wartość rozliczanych w czasie wynagrodzeń wydanych w naturze (wypłaconego ekwiwalentu pieniężnego) zaksięgowanych w ciężar konta 071 „Pracownicy za płace" przenosi się z tego konta w ciężar konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe", z którego okresowo wyksięgowuje się w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" przypadającą na dany miesiąc planowaną kwotę wynagrodzeń wydawanych w naturze.

Planowaną kwotę wynagrodzeń wydawanych w naturze ustala się na podstawie ilości pracowników, którym przysługuje prawo otrzymania wynagrodzenia w naturze i ceny jednostkowej tych wynagrodzeń (planowanej stawki wynagrodzenia w naturze).

Obciążenie konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" z kredytu konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" winno nastąpić w ciągu roku w zasadzie równomiernie, niezależnie od wysokości debetowego salda konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" z uwzględnieniem jednak zasady ustalonej w ust. 3.

Jeżeli wartość rzeczywista wydanych wynagrodzeń kształtuje się znacznie poniżej kwot planowanych, należy w drugim półroczu skorygować wysokość planowanej kwoty księgowanej w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe".

3. Konto 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe" nie może w końcu roku wykazywać żadnego salda z tytułu rozliczenia w ciągu roku wynagrodzeń wydawanych w naturze z wyjątkiem rozliczenia wartości odzieży (umundurowania) wydawanej na okresy dłuższe od 1 roku. Saldo konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" z tytułu rozliczenia wartości odzieży (umundurowania) wydawanej za okresy dłuższe od 1 roku winno obejmować nierozliczoną jeszcze wartość odzieży, którą należy rozliczyć w latach następnych zgodnie z okresami czasu na jakie dana odzież (umundurowanie) została wydana.

4. Lista płacy za dany miesiąc obejmuje poza wynagrodzeniem wypłaconym w gotówce, także wartość wynagrodzeń wydanych w naturze w danym miesiącu (kwoty ekwiwalentu pieniężnego wypłacanego zamiast deputatu). Opodatkowanie wszystkich wynagrodzeń wydawanych w naturze następuje w miesiącu ich faktycznego wydania przez doliczenie do wynagrodzenia bieżącego wartości szacunkowej wynagrodzeń w naturze określonej w przepisach zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 marca 1953 r. w sprawie szacowania oraz ustalania ryczałtów wartości pieniężnej świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-28, poz. 339).

W przypadku wypłacania ekwiwalentu gotówkowego wynagrodzeń w naturze opodatkowaniu podlega faktycznie wypłacona równowartość pieniężna przez doliczenie jej do wynagrodzenia bieżącego. Jeżeli jednak deputat węglowy wydawany jako wynagrodzenie w naturze, względnie ekwi-

walenty gotówkowe tych wynagrodzeń są wydawane lub wypłacane za co najmniej dwa okresy wypłaty wynagrodzenia stałego, podatek oblicza się w ten sposób, że dla ustalenia stopy procentowej od całego wypłacanego wynagrodzenia dolicza się do wynagrodzenia stałego wypłaconego w danym okresie taką część wartości szacunkowej wynagrodzeń w naturze względnie taką część wypłacanego ekwiwalentu gotówkowego, jaka przypada przeciętnie na jeden okres wypłaty wynagrodzenia stałego. Według tak ustalonej stopy oblicza się podatek od całego wynagrodzenia.

5. Analityczną ewidencję wynagrodzeń wydawanych w naturze stanowią zgodnie z § 10 ust. 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 sierpnia 1954 r. w sprawie dokumentacji płac i rozliczeń za płace z pracownikami w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-79, poz. 927) listy wynagrodzeń wydanych w naturze sporządzane na podstawie aktualnych wykazów pracowników, którym przysługuje prawo otrzymania wynagrodzenia w naturze.

6. Kwota funduszu płac, jaką należy wykazać w sprawozdaniach z wykonania planu funduszu plac, obejmuje łączną kwotę wynagrodzeń brutto wynikającą z listy płacy pomniejszoną o wartość rzeczywiście wydanych w danym miesiącu wynagrodzeń w naturze i powiększoną o przypadającą na dany miesiąc planowaną kwotę wynagrodzeń w naturze zaksięgowaną w ciężar konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" i na dobro konta 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe".

7. Ustalone powyżej zasady ilustruje następujący przykład:

Założenia przykładu

a) wartość pieniężna wynagrodzeń wydanych w naturze w ciągu roku (planowana) — 1.500 zł,

b) kwota wynagrodzeń wypłaconych miesięcznie w m-cu styczniu i m-cach następnych (brutto według listy płac — 8.000 zł),

d) wartość pieniężna rzeczywiście wydanych w ciągu roku wynagrodzeń w naturze — 1.460 zł.

Rozwiązanie przykładu

I. Operacje miesiąca stycznia:

a) Lista płacy brutto za miesiąc styczeń (za wynagrodzenie wypłacone w gotówce)
Wn 141 „Płace podstawowe i dodatkowe"
Ma 071 „Pracownicy za płace" 8.000 zł

b) zarachowanie planowanej kwoty wynagrodzeń wydawanych w naturze
Wn 141 „Płace podstawowe i dodatkowe"
Ma 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe" 125 zł

c) zarachowanie płac w koszty
Wn konta rozdziału XIII
Ma 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" 8.125 zł

d) kwota funduszu płac podlegająca wykazaniu w sprawozdaniach z wykonania planu funduszu płac za m-c styczeń 8.125 zł

e) kwota wynagrodzenia podlegająca opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń w miesiącu styczniu 8.000 zł

II. Operacje w miesiącach następnych przebiegają analogicznie jak w miesiącu styczniu z tym, że:

a) zostaje dodatkowo zaksięgowana w momencie wydawania wartość wynagrodzeń rzeczywiście wydanych w naturze
Wn 071 „Pracownicy za płace"
Ma konta rozdziału XI „Materiały" 1.460 zł
oraz zapis równoległy
Wn 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe"
Ma 071 „Pracownicy za płacę" 1.460 zł

b) w miesiącu, w którym wydano wynagrodzenie w naturze, kwota wynagrodzenia podlegająca opodatkowaniu podatkiem od wynagrodzeń wynosi zł 8 000 — plus 1.460 — czyli 9.460 — przy czym od kwoty zł 9.460 — należy obliczyć podatek według stopy jaka przypada od wynagrodzeń wynoszących w skali miesięcznej zł 8.000 plus 1/12 zł 1.460 — czyli zł 8.000 + zł 121,67 = zł 8.121,67,

c) w miesiącu, w którym wydano ostatnią partię wynagrodzeń wydawanych w naturze za dany rok, a najpóźniej w miesiącu grudniu następuje skorygowanie planowanej kwoty wynagrodzeń wydawanych w naturze w celu zlikwidowania salda konta 111/112 „Rozliczenia międzyokresowe" o zł 40 (zł 1.500 kwota planowana minus zł 1.460 kwota rzeczywista = zł 40), w związku z czym następuje korekta wielkości wykazanych w poz. I b), c), d).

8. W związku ze zmianą zasad księgowego ujęcia wynagrodzeń wydawanych w naturze (ekwiwalentu pieniężnego) — przy sporządzaniu sprawozdania z wykonania planu kosztów według rodzajów, w zakresie funduszu płac bierze się pod uwagę kwoty figurujące na stronie Ma konta 071 „Pracownicy za płace" (074 „Inne należności i zobowiązania" w części dotyczącej bezosobowego funduszu płac), odnoszone w ciężar konta 111/112 — „Rozliczenia międzyokresowe" i 141 „Płace podstawowe i dodatkowe" (zamiast jak dotychczas z kredytu konta 141 „Płace podstawowe i dodatkowe").

9. Podane przykładowo w pkt. 1—8 nazwy i symbole kont RPK dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu wielkiego i średniego mają odpowiednie zastosowanie w odniesieniu do pozostałych RPK.

10. Wyjaśnienia powyższe dotyczą zapisów księgowych jakie będą dokonane po dniu 1.I.1956 r. Jednocześnie z dniem tym uchyla się pisma okólne Ministerstwa Finansów z dnia 25 maja 1953 r. znak KS 6528/3/53 i z dnia 4 marca 1954 r. znak KS 1007/2/54.

Z-ca DYREKTORA ZARZĄDU **H. Druska**

Odpis

OKÓLNIK Nr KS 36/55

z dnia 8 grudnia 1955 r.

w sprawie uzgadniania z właściwym bankiem finansującym sald rachunków bankowych, kredytów bankowych oraz należności i zobowiązań inkasowych.

W związku z wątpliwościami, czy wobec wprowadzenia § 2 Uchwały Nr 509 Prezydium Rządu z dnia 2 lipca 1955 r. w sprawie stosowania sankcji bankowych za nieuzgodnienie stanu rachunków bankowych (Monitor Polski Nr 65, poz. 853) obowiązku potwierdzania przez posiadaczy rachunków bankowych sald rachunków, należy dokonywać także czynności wynikających z § 3 ust. 3 i § 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 lipca 1951 r. w sprawie obowiązku okresowego uzgodnienia rozliczeń regulowa-

nych w trybie inkasa bankowego oraz rachunków operacyjnego i kredytów (Monitor Polski Nr A-73, poz. 962) jak również z § 27 ust. 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1953 r. w sprawie inwentaryzacji oraz sporządzania i zatwierdzania sprawozdań finansowych (Monitor Polski Nr A-29, poz. 359) Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości, wyjaśnia co następuje:

Obowiązek wynikający z wyżej wymienionych zarządzeń Ministra Finansów uważać należy za spełniony, jeżeli do kwartalnego (rocznego) sprawozdania finansowego zostanie dołączony odpis oryginału zawiadomienia nadesłanego przez oddział banku w trybie § 2 wymienionej Uchwały Nr 509 Prezydium Rządu. Tym samym zbędne jest żądanie od oddziałów banku dodatkowego potwierdzania o przeprowadzonym uzgodnieniu.

Z-ca DYREKTORA ZARZĄDU **H. Druska**

28.

PISMO OKÓLNE Nr 22/KS
MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

Znak: KS-I/D-1g

z dnia 18 lutego 1956 r.

w sprawie księgowego ujęcia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy.

Centralna Księgowość podaje do wiadomości treść okólnika Nr KS-35/55 Zarządu Księgowości Ministerstwa Finansów z dnia 10 grudnia 1955 roku w sprawie księgowego ujęcia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Finansów Nr 16, poz. 68).

Przepisy w nim zawarte obowiązują począwszy od 1 stycznia 1956 r. w równym stopniu wszystkie jednostki budownictwa przemysłowego, prowadzące ewidencję nakładów eksploatacyjnych BHP na koncie 158 (wykonawstwo inwestycyjne), względnie 154 (przedsiębiorstwa przemysłowe, transportowe, handlowe, OZR).

W związku z tym z dniem 1 stycznia 1956 roku zmieniają się odpowiednio zasady ewidencji tych nakładów ujęte w komentarzach do wszystkich branżowych planów kont budownictwa przemysłowego.

W związku z ustaleniem dla ewidencji nakładów na inwestycje i remonty kapitalne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy (cz. II okólnika Ministerstwa Finansów) wyodrębniania tych nakładów w analitycznej księgowości inwestycyjnej w/g pozycji sprawozdawczych nakładów eksploatacyjnych wyjaśnia się, że powyższy podział analityczny należy prowadzić na koncie poszczególnego składnika tytułu inwestycyjnego, przy czym w przypadku gdyby miały miejsce trudności w rozbudowie takiej analityki (brak odpowiedniej ilości rubryk na karcie kontowej jaka będzie obowiązywać od 1 stycznia 1956 r. w nowej ewidencji nakładów inwestycyjnych) podział ten trzeba będzie wprowadzić przez oznaczanie na karcie przy sumie zapisu odpowiedniego symbolu kolejnej pozycji analitycznej układu sprawozdawczego eksploatacyjnych nakładów na bhp.

D Y R E K T O R

S. Wojciechowski

Odpis

OKÓLNIK Nr KS 35/55

z dnia 10 grudnia 1955 r.

w sprawie księgowego ujęcia nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy

Ministerstwo Finansów, Zarząd Księgowości, działając w porozumieniu z Państwową Komisją Planowania Gospodarczego oraz Centralną Radą Związków Zawodowych, podaje następujące wyjaśnienia w sprawie zasad ewidencji nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy (BHP) w jednostkach gospodarki uspołecznionej na rozrachunku gospodarczym.

I. Nakłady eksploatacyjne

1. Ewidencję nakładów eksploatacyjnych na BHP prowadzić należy na koncie 154 „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy" w Ramowym Planie Kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego względnie na odpowiednich, wydzielonych na ten cel, kontach ramowych planów kont innych gałęzi gospodarki, w których sporządza się odrębne plany nakładów na BHP w ramach planów techniczno-ekonomicznych.

W urządzeniach analitycznych do konta „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy" nakłady eksploatacyjne z tego zakresu ująć należy w następujących pozycjach:

A. Urządzenia zabezpieczające,
B. Odzież i obuwie specjalne,
C. Sprzęt ochrony osobistej,
D. Urządzenia dla higieny pomieszczeń w tym: urządzenia klimatyzacyjne i wentylacyjne,
E. Urządzenia dla higieny procesów technologicznych,
F. Urządzenia higieniczno-sanitarne,
G. Inne.

Szczegółowy zakres rzeczowy wymienionych pozycji analitycznych reguluje „Nomenklatura nakładów na BHP", stanowiąca załącznik nr 1 pisma okólnego Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 26 z dnia 26 sierpnia 1955 r. w sprawie sposobu opracowania planów nakładów na urządzenia bezpieczeństwa i higieny pracy w ramach planów techniczno-ekonomicznych przedsiębiorstw (Biuletyn PKPG Nr 20, poz. 78).

2. Do poszczególnych pozycji analitycznych konta „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy" zalicza się następujące kategorie (rodzaje) nakładów:

1) Do pozycji A. „Urządzenia zabezpieczające" zalicza się koszty wykonania we własnym zakresie (materiały, robocizna itd.) lub w trybie zlecenia innym jednostkom, robót mających bezpośredni związek z zapewnieniem bezpieczeństwa pracy na terenie zakładu lub poza zakładem — w miejscu wykonywania czynności produkcyjnych, o ile:
   a) nie są one niezbędne dla normalnego prowadzenia procesów produkcyjnych,
   b) nie stanowią remontów kapitalnych lub inwestycji, a zatem — mogą być finansowane ze środków obrotowych.

Przykładowo zalicza się tu koszty wykonania lub remontu zabezpieczeń (osłon) przy urządzeniach produkcyjnych i transportowych, przewodach elektrycznych, przejściach, otworach i zagłębieniach terenu oraz koszty oznaczania niebezpiecznych miejsc za pomocą odpowiednich urządzeń ostrzegawczych (znaków, tablic, sygnałów).

Przy robotach noszących charakter remontów bieżących konto „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy"

obciąża się po uprzednim zaewidencjonowaniu odnośnych kosztów na koncie „Remonty bieżące" o ile plan kont danej gałęzi gospodarczej przewiduje prowadzenie takiego konta.

2) Do pozycji B. „Odzież specjalna i obuwie specjalne" zalicza się: koszty zużycia odzieży specjalnej (ochronnej i roboczej) np. kombinezonów, kożuchów, płaszczy, fartuchów, rękawic oraz obuwia specjalnego — wydawanych pracownikom bezpłatnie lub częściowo odpłatnie na podstawie obowiązujących układów zbiorowych pracy i norm odzieży specjalnej; nie dotyczy to odzieży i obuwia służbowego, wchodzącego w skład tzw. bezpłatnego umundurowania, którego wartość stanowi część płacy uzupełniającej w ramach osobowego funduszu płac.

3) Do pozycji C. „Sprzęt ochrony osobistej" zalicza się: koszty zużycia sprzętu ochrony osobistej np. masek przemysłowych, pochłaniaczy, okularów, pasów bezpieczeństwa, hełmów górniczych.

4) Do pozycji analitycznych D—F zalicza się odpowiednio — na zasadach analogicznych do podanych w innych punktach — koszty wykonania robót (usług) oraz koszty zużycia materiałów i przedmiotów nietrwałych, mających na celu zapewnienie higieny pracy oraz odpowiednich ogólnych warunków higieniczno-sanitarnych na terenie zakładu lub poza zakładem w miejscu wykonywania czynności produkcyjnych.

Przykładowo zalicza się tu koszty racjonalizacji oświetlenia, koszty robót (remontów, konserwacji, drobnych przeróbek), mających na celu utrzymanie względnie poprawę stanu używalności urządzeń do wentylacji, klimatyzacji, łaźni, umywalni itp., koszty pokrywania podłóg środkami pyłochłonnymi, dezynfekowania materiałów grożących zakażeniem podczas procesu produkcyjnego, instalowania urządzeń ochronnych przed wpływami atmosferycznymi, zużycie mydła i ręczników, zakup biletów do łaźni, zużycie różnych środków dezyfenkcyjnych.

Ponadto do poz. F. „Urządzenia higieniczno-sanitarne" zalicza się koszty, wykonywanego we własnym zakresie w zakładzie lub przez obcych, prania i konserwacji (naprawy) względnie przeróbek odzieży specjalnej, obuwia specjalnego oraz sprzętu ochrony osobistej, w tym także ekwiwalent pieniężny wypłacany pracownikom za pranie i konserwacje, wykonywane przez nich we własnym zakresie.

5) Do pozycji G. „Inne" zalicza się między innymi (na zasadach analogicznych do podanych przy poprzednich pozycjach):

— koszty wyposażenia punktów pierwszej pomocy (np. w materiały opatrunkowe, nosze) oraz wyposażenia wydziałów w apteczki pierwszej pomocy,

— koszty odżywiania ochronnego (np. tłuszcze, mleko i inne napoje),

— koszty popularyzacji zagadnień z zakresu BHP (zakup broszur, pism, plakatów), w tym także, finansowane ze środków obrotowych koszty utrzymania i wyposażenia gabinetów ochrony pracy, urządzania wystaw, odczytów itp.

3. Nie należy księgować na koncie „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy":

1) kosztów osobowych a w szczególności:

a) płac i ubezpieczeń personelu inżynieryjno-technicznego BHP (st. inżyniera, inżyniera, technika) oraz ewentualnie personelu lekarsko-sanitarnego, które to płace zaliczać należy na odpowiednie konto kosztów ogólnych do pozycji, w której ewidencjonuje się płace kierownictwa (zarządu) przedsiębiorstwa,

b) płac innych osób zajętych stale lub dorywczo obsługą urządzeń BHP np. płac obsługi łaźni, szatni itd. które zaliczać należy do kosztów ogólnych; nie dotyczy to płac stanowiących część skalkulowanych kosztów, wykonywanych we własnym zakresie robót (usług), o których mowa w ust. 2,

2) kosztów amortyzacji środków trwałych, stanowiących urządzenia BHP np. ogrodzeń, urządzeń do klimatyzacji i wentylacji, urządzeń łaźni, które zaliczyć należy do odpowiedniej pozycji kosztów ogólnych przedsiębiorstwa lub odcinka pracy (wydziału), w którym znajduje się dane urządzenie,

3) kosztów energii własnej lub obcej np. wody, światła, pary, zużywanych na potrzeby łaźni, komór dezyfekcyjnych itp., które należy traktować analogicznie do kosztów amortyzacji (pkt. 2),

4) kosztów odnawiania pomieszczeń produkcyjnych oraz kosztów utrzymania porządku i czystości na terenie wydziałów względnie obiektów i pomieszczeń ogólnych, które to koszty powinny być odniesione do odpowiedniej pozycji kosztów ogólnych przedsiębiorstwa lub właściwego odcinka pracy,

5) kosztów utrzymania zakładowych urządzeń socjalnych jak gabinety lekarskie, dentystyczne, żłobki, przedszkola itd.

4. W odniesieniu do przedmiotów nietrwałych, związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy, a w szczególności do:

— odzieży specjalnej,

— obuwia specjalnego,

— sprzętu ochrony osobistej,

— niektórych urządzeń zabezpieczających (np. osłon), ostrzegawczych itp.,

— części wyposażenia punktów pierwszej pomocy (np. noszy, apteczek),

przez koszty zużycia, zaliczane w ciężar konta „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy" rozumieć należy w zasadzie, odpowiednią nieodpłatną część wartości (przypadającą na dany miesiąc ratę umorzeniową) przedmiotów wydanych z magazynu przedsiębiorstwa do użytkowania; nie uważa się natomiast za koszty BHP wydatków dokonywanych na zakup przedmiotów nietrwałych na skład, ani też — pełnej wartości przedmiotów wydanych w danym okresie z magazynu, o ile odpowiednie przepisy przewidują ich stopniowe umarzanie.

Zasady umarzania wartości przedmiotów nietrwałych (stosowanie do ich charakteru, czasokresu użytkowania, wartości jednostkowej itd.) jak również zasady ich ewidencji ilościowej i ilościowo wartościowej — ustalają odrębne przepisy.

5. Zgromadzone na koncie „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy" nakłady eksploatacyjne na BHP winny być następnie (już bez podziału na wymienione w ust. 1 po-

zycje analityczne) odniesione na właściwe konta kosztów (np. w przemyśle średnim i wielkim — na konta poszczególnych wydziałów oraz na konta kosztów ogólnofabrycznych), stosowanie do faktycznego miejsca ich dokonania.

Rozliczenie to powinno nastąpić w miarę możliwości bezpośrednio w oparciu o odpowiednie dokumenty źródłowe tj. bez stosowania podziału umownego całości kosztów, np. wg ilości pracowników. Konto „Koszty bezpieczeństwa i higieny pracy" nie może wykazywać salda na koniec okresu.

6. Wydawanie z magazynów do zużycia lub zużytkowania materiałów i przedmiotów nietrwałych na cele BHP, wydawanie zleceń na wykonanie oraz odbiór robót z tego zakresu, dokonywania różnych, związanych z BHP, wydatków pieniężnych — wymaga na odnośnych dokumentach kontrasygnaty odpowiedzialnego pracownika zakładowej służby bezpieczeństwa i higieny pracy względnie osób przez niego upoważnionych; pracownik ten sprawuje jednocześnie kontrolę prawidłowości i celowości rozchodowania środków na potrzeby BHP (patrz także § 4 ust. 1, pkt. 15 instrukcji w sprawie organizacji i zakresu działania służby bezpieczeństwa i higieny pracy — wprowadzonej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 16 września 1953 r. — Monitor Polski Nr A-83, poz. 980).

Pracownik służby BHP, względnie osoba upoważniona, obowiązany jest również nadawać akceptowanym dokumentom oznaczenia, zgodne z symboliką zakładowego planu kont, umożliwiające prawidłowe odniesienie nakładów do właściwej pozycji analitycznej kosztów BHP, a następnie, do kosztów właściwego odcinka pracy.

II. Nakłady na inwestycje i na remonty kapitalne

Ewidencję księgową nakładów na iwestycje z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy prowadzić należy na koncie 011 „Inwestycje rozpoczęte", ewidencję zaś nakładów na remonty kapitalne z tego zakresu — na koncie 015 „Remonty kapitalne".

Ewidencja ta powinna się opierać na ogólnych zasadach ustalonych w przepisach ramowych planów kont oraz w innych aktualnie obowiązujących przepisach szczegółowych, z tym jednak, że urządzenia analityczne, prowadzone do wymienionych wyżej kont, winny umożliwić wyodrębnienie nakładów na BHP z podziałem na pozycje, których wykaz podano w części I ust. 1 niniejszego okólnika. Szczegółowy zakres rzeczowy tych pozycji reguluje wymieniona w tym ustępie „Nomenklatura nakładów na BHP".

W zakresie inwestycji wyjaśnienia powyższe odnoszą się tylko do obiektów i robót, stanowiących odrębny tytuł względnie odrębny składnik tytułu inwestycyjnego (przy inwestycjach limitowych) lub planu rzeczowo-finansowego (przy inwestycjach pozalimitowych) — w czynnych zakładach pracy.

Nie traktuje się natomiast jako inwestycji z zakresu BHP urządzeń i obiektów zapewniających bezpieczeństwo i higienę pracy w zakładach nowobudowanych, gdzie należyte warunki BHP uwzględnia się już w odpowiednio opracowanych projektach zakładów. Nie stanowią również nakładów na BHP nakłady na pierwsze wyposażenie zakładu w odzież i obuwie specjalne, sprzęt ochrony osobistej itp.

DYREKTOR ZARZĄDU

Z. Paryziński

29.

PISMO OKÓLNE Nr 26/KS MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO CENTRALNA KSIĘGOWOŚĆ

Znak: KS-1/D-1a

z dnia 20 lutego 1956 r.

w sprawie ewidencji kosztów rozruchu, kosztów usług Biura Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego oraz Biura Pomocy Technicznej, kosztów pracowników zamiejscowych, wyników gospodarki hotelowej oraz ewidencji zużycia przedmiotów nietrwałych krótkotrwałych i małowartościowych.

I. Ewidencja kosztów rozruchu.

W związku z ujednoliceniem w zarządzeniu Nr 2 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 20 stycznia 1956 r. przepisów o rozruchu maszyn, urządzeń oraz instalacji przemysłowych, Centralna Księgowość podaje następujący sposób ewidencji księgowej kosztów rozruchu w jednostkach budowlano- montażowych.

1. Czynności o charakterze prób, zwane umownie rozruchem, jakie po zakończeniu montażu maszyn, urządzeń oraz instalacji przeprowadzają na zlecenie inwestora przedsiębiorstwa budowlano-montażowe zostały zaliczone do kategorii usługowych, tym samym nie są one ujęte w planach podstawowej działalności produkcyjnej od 1956 r.

2. W wyniku tego, ewidencja księgowa kosztów rozruchu nie może począwszy od 1 stycznia 1956 r. przebiegać jak dotychczas na kontach produkcji podstawowej.

Koszty te należy kwalifikować i rozliczać w ramach działalności pomocniczej przedsiębiorstw. W tym celu:

1) należy otworzyć w księgach w ramach konta syntetycznego 157 „Produkcja pomocnicza" konto analityczne wydziału (grupy) rozruchu, podobnie jak przewiduje to komentarz do b.p.k. dla wydziałów (zakładów) pomocniczych tzn. stolarni, mechanicznego, żwirowni itp.

   W ramach powyższego konta należy prowadzić podział na poszczególne zlecenia (poddane próbom poszczególne obiekty), objęte odrębnymi kosztorysami (umowami).

   Na omawianym koncie analitycznym obowiązuje układ pozycji kosztów przewidziany dla kalkulacji doliczeniowej;

2) należy zarządzić odpowiednie znakowanie dokumentacji płac i materiałów symbolem analitycznym konta działalności rozruchowej.

3. Rozliczenie kosztów rozruchu odbywa się według zasad przewidzianych dla działalności pomocniczej. Kwalifikując koszty do poszczególnych pozycji kalkulacyjnych zleceń należy przestrzegać pełności i czystości kosztów między innymi w pozycji „robocizna" ujmować płace i narzuty na płace zarówno robotników jak i pracowników inżynieryjno-technicznych grupy rozruchowej, a w pozycji „materiały" — ewidencjonować materiały zużyte ściśle przy pracach rozruchowych. Narzut kosztów ogólnych działalności podstawowej, który przyjmuje działalność pomocnicza należy stosować w wysokości i w sposób, który ustali odrębnym zarządzeniem Departament Kosztorysów i Cen Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego. W związku z tym w stosunku do zleceń rozruchowych nie obowiązuje stawka narzutu tych kosztów podana w piśmie okólnym Nr 131 Centralnej Księgowości z dnia 10 grudnia 1955 r. (Biuletyn MBPrzem. Nr 23(94), poz. 136).

4. W sprawozdawczości finansowej z wykonania planu kosztów, nakłady na rozruch należy ująć w punkcie

C części, przeznaczonej dla kosztów produkcji pomocniczej.

5. Przy kwalifikacji nakładów należy rozróżniać próby montażowe, których szczegółowy zakres określony jest w ust. 1, pkt. 4 instrukcji ramowej rozruchu zakładów przemysłowych, stanowiącej załącznik do powołanego na wstępie zarządzenia i które stanowią ostatni etap prac montażowych, zaliczanych do działalności podstawowej.

II. Ewidencja kosztów usług Biura Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego oraz Biura Pomocy Technicznej.

W związku z niejednolitym ujmowaniem w kosztach przez jednostki korzystające z usług wspomnianych wyżej Biur należności za wykonane na rzecz jednostek budownictwa przemysłowego usługi — Centralna Księgowość wyjaśnia, co następuje:

1) faktury za usługi dotyczące rozliczenia obrotu materiałowego nadsyłane jednostkom przez Biuro Rozliczeń Budownictwa Przemysłowego należy księgować w pozycji 161/9 „kosztów administracyjno-gospodarczych" (inne),

2) faktury za usługi Biura Pomocy Technicznej, jako dotyczące kosztów ogólnych budowy powinny obciążać konto 162 „Inne koszty ogólne" w pozycji 9 „pozostałe inne koszty ogólne".

III. Ewidencja kosztów pracowników zamiejscowych.

W związku z pismem okólnym Nr 131/KS Centralnej Księgowości z dnia 10 grudnia 1955 r. (ust. 2) podajemy wyjaśnienie Departamentu Zatrudnienia i Płac Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, do użytego w powyższym piśmie określenia „delegacje noszące charakter operatywny".

„Przez delegacje noszące charakter operatywny należy rozumieć wyłącznie czasowe przeniesienie robotników i pracowników umysłowych, o których mowa w zarządzeniu Nr 95 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 28 lipca 1954 r. w sprawie zasad zatrudnienia pracowników zamiejscowych i świadczeń z tym związanych".

IV. Ewidencja wyników gospodarki hotelowej.

W nawiązaniu do pisma okólnego Nr 93 Centralnej Księgowości z dnia 3 czerwca 1955 r. w sprawie ewidencji kosztów i dochodów gospodarki pozazakładowej (Biuletyn MBPrzem. Nr 14(85), poz. 95), zgodnie z wyjaśnieniami Zarządu Księgowości Ministerstwa Finansów podanymi w czasopiśmie „Rachunkowość" Nr 10 z 1955 r. ustala się zasadę, że wyjątkowo w wykonawstwie inwestycyjnym zarówno nadwyżka kosztów nad dochodami gospodarki hotelowej, jak i dochodów nad kosztami wpływa na zmniejszenie względnie zwiększenie kosztów ogólnych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, geologicznych i wiertniczych.

W związku z tym w przedsiębiorstwach tych wynik gospodarki hotelowej nie obciąża, względnie wpływa na dobro konta 201, a podlega księgowaniu na koncie 162 „Inne koszty ogólne" w pozycji 4 „koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych".

Zasada ta obowiązuje w zjednoczeniach (przedsiębiorstwach), w których gospodarka hotelowa nie stanowi działalności wyodrębnionej pod względem rozrachunku. W przypadkach, kiedy gospodarka hotelowa zostaje wyodrębniona i tworzy oddzielną jednostkę gospodarczą na rozrachunku należy postępować w sposób następujący:

1) przy wewnętrznym pełnym rozrachunku gospodarczym wszystkie wyniki gospodarki nieprzemysłowej w tym również i gospodarki hotelowej, z uwagi na fakt pełnej odrębności gospodarczej, wpływają bezpośrednio na konto 201 „Straty i zyski",

2) przy wewnętrznym ograniczonym rozrachunku gospodarczym obowiązuje zasada przerzucania tych wyników za pośrednictwem rozrachunków wewnętrznobranżowych do zjednoczenia (przedsiębiorstwa), które księgują wyniki gospodarki hotelowej na koncie 162/4 natomiast na koncie 201 „Straty i zyski" — wyniki pozostałej gospodarki nieprzemysłowej.

Obciążenie (uznanie) konta 162/4 następuje bez względu na stopień osiągniętych wyników dzięki zakwaterowaniu w hotelach obcych pracowników (np. pracowników podwykonawców).

V. Ewidencja zużycia przedmiotów nietrwałych krótkotrwałych i małowartościowych.

W związku z postanowieniem § 7 okólnika Nr 5 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 2 lutego 1956 r. w sprawie przeszacowania i przekwalifikowania przedmiotów nietrwałych w użytkowaniu, wyjaśnia się, że wynikające z tego postanowienia przeksięgowanie reszty zużycia przedmiotów o wartości od 30 zł do 100 zł, które figurowały w stanie na 1 stycznia 1956 r., względnie mieszczą się w tych granicach po przecenie można, dla równomiernego rozłożenia w czasie wynikających stąd kosztów, rozliczyć je za pośrednictwem konta 111/112.

Kosztów tego zużycia nie należy łączyć z wynikami przeszacowania, co w konsekwencji wpłynęłoby niewłaściwie na zmiany funduszu statutowego.

DYREKTOR

S. Wojciechowski

30.

PISMO OKÓLNE Nr 28/ZT

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO ZARZĄD TECHNIKI

z dnia 24 lutego 1956 roku

w sprawie zadań i obowiązków przedstawicieli technicznych przy klubach techniki i racjonalizacji.

W celu zapewnienia pomysłodawcom należytej opieki oraz dla podniesienia jakości składanych pomysłów racjonalizatorskich Zarząd Techniki komunikuje, co następuje:

1. Zgodnie z §§ 2 i 3 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie wyznaczenia przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom należy w zjednoczeniach, biurach projektów, zakładach betoniarskich i żelbetowych, zakładach remontu maszyn budowlanych, przedsiębiorstwach transportowych jak również w zarządach budowlano-montażowych zjednoczeń wydzielonych przy których istnieją kluby techniki i racjonalizacji powołać doradcę technicznego.

2. Doradców technicznych powołuje z podległego sobie personelu techniczno-inżynieryjnego kierownik zjednoczenia (zakładu, biura projektów) a zatwierdza kierownik jednostki nadrzędnej.

3. Doradców technicznych powołuje się na okres 6 miesięcy. Po upływie tego okresu czasu doradcą technicznym może być wyznaczony ponownie ten sam pracownik.

4. O miejscu dniach i godzinach urzędowania doradcy technicznego decyduje zarząd klubu techniki i racjonalizacji, po uprzednim powiadomieniu kierownika zakładu. Z zasady miejscem urzędowania doradcy technicznego powinien być lokal klubu techniki i racjonalizacji.

5. Doradca techniczny powinien przyjmować 3 razy w tygodniu po 2 godziny dziennie w godzinach pozasłużbowych.

6. O miejscu i czasie przyjmowania doradcy technicznego pracownicy zakładu pracy powinni być powiadomieni przy pomocy stałych wywieszek.

7. Do obowiązków doradcy technicznego należy:

1) udzielenie porad pomysłodawcom w formie konsultacji,
2) udzielanie porad pomysłodawcom przy rozwiązywaniu problemów technicznych odnośnie ich pomysłów,
3) udzielanie pomocy technicznej pomysłodawcom drogą doboru odpowiedniej lektury technicznej oraz wskazań z zakresu potrzebnej dokumentacji technicznej,
4) wstępne opiniowanie o realności zgłoszonego pomysłu,
5) w wypadku zgłoszenia realnego pomysłu wnioskowanie o konieczności udzielenia pomocy technicznej i jej zakresu,
6) opiniowanie wartości złożonej dokumentacji technicznej pomysłu odnośnie jej jasności potrzebnej dla właściwego rozeznania istoty pomysłu,
7) udzielanie pomocy inżynierowi wynalazczości przy opracowywaniu tematyki racjonalizatorskiej,
8) współpraca z klubem techniki i racjonalizacji.

8. Doradca techniczny w przypadku złożenia pomysłu mniejszej wagi, który nie wymaga rozpatrywania komisyjnego, stanowi organ doradczy i opiniodawczy tak inżyniera wynalazczości jak i naczelnego (głównego) inżyniera zakładu pracy.

9. Zabrania się przedkładania do decyzji naczelnego (głównego) inżyniera pomysłów racjonalizatorskich nie posiadających opinii doradcy technicznego.

10. Doradcy techniczni obowiązani są prowadzić dziennik czynności, w którym będą bieżąco podawać:

1) datę i czasokres dyżuru,
2) przebieg dyżuru z wykazaniem nazwisk i miejsca pracy pomysłodawców, którzy w danym dniu zgłosili się do doradcy technicznego; tytułu pomysłu przy którym udzielono porady bądź pomocy oraz rodzaju porady czy pomocy łącznie z krótkim jej opisem.

11. Kontrolę pracy doradcy technicznego przeprowadza naczelny (główny) inżynier względnie pracownik przez niego upoważniony jak również przewodniczący klubu techniki i racjonalizacji. Każda kontrola powinna być wpisana do dziennika czynności.

12. Dziennik czynności powinien być przedstawiany co miesiąc do wglądu kierownikowi zakładu pracy łącznie z listą płacy doradcy technicznego.

13. W wypadku:

1) nie usprawiedliwionej absencji doradcy technicznego na dyżurach,
2) nie wywiązywania się doradcy technicznego z nałożonych nań obowiązków,

kierownik zakładu pracy może natychmiast rozwiązać umowę z doradcą technicznym z jego winy i wyznaczyć innego doradcę technicznego.

14. W wypadku urlopu lub długotrwałej choroby doradcy technicznego kierownik zakładu pracy obowiązany jest powołać zastępcę doradcy technicznego na dany okres czasu, z tym, że za ten okres czasu dodatek pobiera zastępca.

15. Za jakość swej pracy doradca techniczny odpowiedzialny jest bezpośrednio przed naczelnym (głównym) inżynierem.

16. Nie należy powoływać na doradców technicznych naczelnych (głównych) inżynierów.

V-DYREKTOR **Mgr inż. E. Maszczyński**

KOMUNIKAT

Administracja Biuletynu zwraca uwagę, że jednostki budownictwa przemysłowego, które otrzymują Biuletyn według rozdzielnika otrzymują Biuletyn nieodpłatnie i nie powinny dokonywać wpłat na prenumeratę.

Ponadto Administracja prosi prenumeratorów o podawanie dokładnych adresów i o powiadamianie o każdorazowej zmianie adresu.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81
Telefon wewnętrzny: Redakcji 400; Administracji 303
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—
Prenumeratę należy przekazywać do V Oddziału Miejskiego N.B.P. w Warszawie na konto o brzmieniu: Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego, Zarząd Administracyjno-Gospodarczy Nr 1529-91-162 cz. 7 — dział 5 — rozdział 19

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny: Warszawa, ul. Krucza 24/26

Druk LSW, W-wa. Zam. 183c z dn. 7.III.56 r. Pap. druk. kl. V 70 g A1. Nakład 4.000 egz. B-7-23473